

# Heemskerk vindt het 'cool' in Canada

**Voor wielrenner Tim Heemskerk is er veel veranderd sinds hij in 2004 met zijn vrouw naar het Canadese Edmonton vertrok.** In de stad waar ijshockeyer Wayne Gretzky successen vierde bij de Edmonton Oilers is ook Heemskerk een winnaar geworden. De 32-jarige Brunssumer is deze winter voor even terug in Nederland als stuwende kracht van het 'Canada House in Holland'.

## In de spiegel



door Patrick Delait

En Canadese vlag ligt pontificaal uitgespreid op tafel in het huisje dat Tim Heemskerk deze winter huurt in bungalowpark 'It Wiid' in Eernewoude. We bevinden ons in het zogenoemde 'Canada House in Holland', een wielproject waarbij Heemskerk jonge Canadese veldrijders ervaring wil laten opdoen in het Europese circuit. Met Andrew Thomas en Brian Robinson trekt de afgestudeerde bewegingswetenschapper de komende weken naar de Belgische en Nederlandse crossen. Beide Canadezen hebben zich in eigen land al gekwalificeerd voor het WK voor beloften in Hoogerheide. Omdat hij als eerste al in november arriveerde in Eernewoude stond Heemskerk zelf al aan het vertrek in Gieten, Frankfurt, Essen en Overijssel. Hoewel hij nergens een onvergetelijke indruk maakte, is het enthousiasme van de uit Brunssum afkomstige renner ontroerend. Heemskerk wil dan ook iets terugdoen voor het Canadese wielrennen dat hem de voorbije jaren zoveel heeft gegeven. Sinds hij in 2004 met zijn vrouw Debby naar Canada emigreerde, heeft hij 56

koersen gewonnen waaronder de zwaarste manche van de Canada Cup en de TransRockies Challenge, een zevendaagse etappekoers voor mountainbikers. „Als renner krijg ik in Canada veel respect. Ik heb een geweldige sponsor (United Cycle) die alles voor me doet. Mijn reputatie heeft me bovendien geholpen bij het opbouwen van mijn eigen bedrijf 'Tim's Training Programs'. Wie veel krijgt, moet af en toe ook iets terugdoen. Toen ik de kans kreeg om te starten met een 'Canada House in Holland' heb ik geen seconde gearzeld”, zegt Heemskerk. Op steun van de wielerbond hoefde de 32-jarige Limburger niet te rekenen. Als niet-olympische sport zit veldrijden in Canada in het verdomhoekje. Zo moeten Canadese renners die zich hebben gekwalificeerd voor het WK zelf opdraaien voor alle kosten. Dat er deze winter sprake is van een 'Canada House in Holland' dankt Heemskerk aan een afspraak die hij in 2007 maakte met Jan Kemperman van het Friese wielerteam Jan Terpstra. „Ik heb Jan beloofd dat ik voor zijn team wilde crossen als ik ooit zou terugkomen naar Europa. De voorwaarde was wel dat ik twee jonge Canadezen mocht meenemen. Hij vond het een prima idee”, zwaait Heemskerk met lof naar de voornaamste geldschietster van het 'Canada House in Holland'. De huur van de bungalow in Eernewoude wordt voor de helft betaald door het team van Kemperman. De Ridley-fietsen en de rest van



Tim Heemskerk traint met Andrew Thomas, een van de Canadese veldrijders die hij onder zijn hoede heeft.

foto Harry Blokzijl

het materiaal dat Heemskerk en zijn Canadese pupillen gebruiken,

komen eveneens van het team en ook het busje dat het trio naar de

wedstrijden moet brengen, heeft Kemperman geregeld. „Behalve een

beetje huur moeten we alleen het eten en de benzine zelf betalen. Een geweldige deal”, zegt Heemskerk, die in 2004 naar Edmonton verhuisde omdat zijn uit Schinveld afkomstige vrouw er een baan kon krijgen aan de University of Alberta. Dat hij in Canada een nieuw leven heeft opgebouwd, beschouwt de Limburger als zijn grootste overwinning ooit. „Debby en ik zijn met twee koffers kleren naar Canada vertrokken. We moesten opnieuw beginnen. Voor veel mensen zou dat een belemmering zijn, maar zelf vind ik het juist heel 'cool'. Wij zijn niet honkvast. Ik denk bijna elke dag aan Nederland, maar ik mis het niet. Als ik bij mijn ouders op bezoek ben in Brunssum en zie dat het goed met hen gaat, keer ik met een gerust hart terug naar Canada.” Heemskerk en zijn vrouw zijn intussen volledig ingeburgerd in Edmonton, een stad van 1 miljoen inwoners die op sportgebied kan pronken met de Edmonton Oilers, de ijshockeytrots die zijn thuiswedstrijden speelt voor 50.000 toeschouwers. Ook het leven van het Limburgse stel wordt voor een groot deel bepaald door de sport sinds Heemskerk zijn baan bij een verzekeringsmaatschappij inruilde voor een eigen bedrijf in trainingsadviezen. Het voormalige lid van de Nederlandse

mountainbikeslectie - Heemskerk reed voor Oranje het WK in Kaprun in 2002 - heeft zijn handen vol aan de 23 renners die hij intensief begeleid. Onder hen 17 Canadezen en 6 Nederlanders van wie amateur Yvo Kusters uit Simpelveld de bekendste is. „Voor al die renners maak ik elke week een individueel trainingsschema. De jongens die in de buurt wonen, spreek ik persoonlijk. Bij de rest verloopt de communicatie telefonisch en via e-mail. Financieel heb ik de helft moeten inleveren, maar de vrijheid die ik nu heb is onbetaal-

baar. 's Ochtends zit ik meestal enkele uren achter mijn laptop en daarna ga ik trainen. Dat ik zelf op hoog niveau fiets is de allerbeste reclame voor mijn bedrijf.” Omdat het Canadese verkeer niet op fietsers is berekend, traint Heemskerk doorgaans in de bossen en parken op de oevers van de North Saskatchewan River, de rivier die door Edmonton stroomt. „Toen we besloten om naar Edmonton te emigreren, verheugde ik me er op om in de Rocky Mountains te kunnen trainen. Helaas. Toen ik in Canada arriveerde, kwam ik er pas achter dat het van Edmonton tot de Rockies vier uur rijden is met de auto. Ik vreesde even dat mijn wielercarrière voorbij was. Op de weg fietsen is in Edmonton immers levensgevaarlijk. Je wordt er in de berm gereden door 'rednecks' die denken dat de weg alleen is gemaakt voor hun trucks. Langs de rivier zijn er gelukkig nog genoeg bossen en parken waar je wel kunt trainen”, lacht Heemskerk. De dikke mistlaag die Eernewoude bedekt, heeft geen invloed op het humeur van de Limburger. Terwijl de 20-jarige Andrew Thomas via internet contact zoekt met het thuisfront, vult Heemskerk de tijdelijke uitvalsbasis op 'It Wiid' met aanstekelijke verhalen over zijn Canadese avontuur. „Ik durf te zeggen dat ik in Canada een ander mens ben geworden. Canadezen zijn veel meer relaxt dan Nederlanders. Maken over weinig dingen problemen. Ik heb die instelling voor een groot deel overgenomen. Waar ik vroeger nogal gesloten was, ben ik nu een stuk sociaal. Als een Canadees vraagt hoe het met je gaat, dan is hij echt geïnteresseerd. Als een Amerikaan dat vraagt, dan loop hij weg voordat je het antwoord heb gegeven. Gelooft me: de gemiddelde Canadees is echt okay.” Toch is de kans groot dat Heemskerk volgend jaar terug naar Nederland komt. Zijn vrouw heeft een aanbod op zak van de Universiteit van Groningen. „In januari hakken we de knoop door. Als Debby voor Groningen kiest, komen we in de zomer van 2009 terug. In Nederland kan ik me dan misschien nog een keer volledig op het veldrijden richten. Tot nu toe heb ik nooit het maximale uit mijn carrière kunnen halen. Als wegrenner combineerde ik het fietsen met mijn studie bewegingswetenschappen. Als mountainbiker heb ik er altijd nog een baan naast gehad. Ik denk wel eens: 'What if?'”



Tim Heemskerk is deze winter terug in Limburg.

foto Harry Blokzijl